Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS.

Helt år, i förskott	$1.50
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	1.75
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeds att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Äfterfrågningar, 3 gånger,	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Torsdagen den 9 Januari 1919.

VE DE besegrade! brukar det heta. Ve de segrande! kan man med skäl utbrista, då man betraktar resultatet av de brittiska valen. Resultat förvånar icke. I segerrus och krigsstämning hölls detta val och i ett land med stora folklager av politiskt oupplysta. Lloyd George hade under kriget betraktats som "den starke mannen" av en populace, som nu ville sätta segrarens lagerkrans på hans huvud och giva honom segrarens belöning. Hans ovanligt smarta politiska trick att vädja till de olika partierna, locka till sig ledande och samvetslösa män inom nära nog alla politiska partier och att genom löften hit och dit slå blå dunster i ögonen på enfaldigt folk, hade en bättre verkan, än han kanske själv anade.

Följderna av reaktionens seger i England kunna bliva nog så ödesdigra. De kunna bli olycksbringande vid fredsbordet, men det är en fråga, vi icke våga behandla. De kunna bliva ödesdigra för England självt, ty reaktionen skall sätta oro i de stora massorna och öppna dörren för bolsjevismen, såsom den gör överallt i världen. Anarki och blodsutgjutelse kunna bli följden. Detta gäller särskilt Irland. Lloyd George har visat sig oförmögen att lösa det irländska problemet, och intet talar för att han förstår sin sak bättre nu. Sinnfeinerna vunno ju även en lysande seger i valet, de ha vägrat att sitta i Westminster och intaga en hållning, som tyder på att de ämna stå eller falla på Irlands självständighet.

Lloyd George blir säkerligen icke heller i stånd att infria en bräkdel av de vallöften, han givit arbetare och frisinnade. Man vet, i vilket beroende han stått till de reaktionäre och de stora intressena. Detta tryck räcka hans krafter säkerligen icke till att lyfta.

MANITOBA Grain Growers håller denna vecka årsmöte i Brandon, Man. Vid detta möte skall ett omfattande rekonstruktionsprogram diskuteras. Skall man verkligen fatta sin uppgift och bilda en politisk organisation, som skall bringa farmarena frälsning? Unionregeringen har behandlat sitt löfte att befria farmare från krigstjänst som "a scrap of paper". Regeringen har icke på något sätt lättat farmarens börda, och den är dessutom samma gamla politiska junta, som i så många år använt politiken för att göda järnvägsmagnater, bankdirektörer, kvarnprofitörer etc. etc. Regeringen såg till, att Massey-Harris et consortes fingo en stor, fet "rake-off", och den höll i allmänhet farmaren vid strupen, så att han varken kan lita på unionregeringen eller gå tillbaka till den gamla. Farmaren måste gå framåt. Men vart, är den stora frågan.

Den enda logiska riktningen för framtiden är, att farmaren bildar sin egen politiska organisation. Canada är huvudsakligen ett åkerbruksland, och farmarens intresse bör vara det dominerande. Men detta sker icke, förrän han följer sina "ämbetsbröders" i North Dakota exempel och organiserar för fullständig regeringskontroll.

Nästa steg bör bliva att alliera sig med andra organisationer, som ha samma fiender och samma aspirationer. Säkerligen är den återvände soldatens, som kämpat för frihet och rättvisa, intressen identiska med farmarens, som kämpat för frihet och rättvisa. I många fall äro männen desamma, ty farmaren har givit sin fulla del av soldater. Dessutom är det samma män, som i åratal rövat farmaren till höger och vänster på maskiner, på land, i köttaffärer, i kvarnfirmor, järnvägstariffer, bankintressen etc. samma män, som utsugit soldaternas familjer, medan de kämpat vid fronten. Därför måste farmaren och den återvände soldaten förena sig i kamp mot den gemensamme fienden här, såsom de gjort gemensam sak mot fienden på slagfältet.

EN ANNAN allierad, som farmaren ej får glömma, är industriarbetaren i städerna. Farmaren betraktar sig ofta som arbetsgivare, och tror därför, att hans intressen och stadsarbetarens ingalunda äro desamma. Han tror, att industriarbetaren vill tvinga på honom och hans lejda hjälp en åtta timmars arbetsdag, och om möjligt sex timmars dag, och att detta skulle ruinera honom. Naturligtvis skulle det så göra. Solen och regnet fästa sig icke vid åtta timmars arbetsdag, och på våren och i skördetiden måste varenda timma tillvaratagas. Ingen stadsarbetare, som har den minsta aning om lantbruk, har någonsin föreslagit, att stadsarbetaren skulle bestämma arbetstiden på farmen. Låt farmaren bestämma sina egna arbetsförhållanden, och industriarbetaren är nöjd. Den verkliga frågan ligger på helt annat håll. Farmaren måste bruka allt för mycket land och allt för många timmar för att skaffa sig endast livsuppehället. Han mjölkar korna, och en annan får grädden. Han odlar veten, och en annan tar förtjänsten på mjölet. Han producerar svin, och får endast en ringa penning för sin möda. Denne andre är arbetsgivaren till stadsarbetaren, som står under samme förtryckare. I staden svettas han i kvarnar och på järnvägsverkstäder, medan hans arbetsgivare taga höga fraktavgifter, bygga elevatorer, kylhus, kvarnar etc. med dessas stora förtjänst. Därför har farmaren och industriarbetaren även en gemensam fiende. Det kloka vore därför att bortkasta all misstänksamhet och förena sig. Tiden är inne för de återvända soldaternas, farmarnas och arbetarnas ledare att komma tillsammans.

VI KUNNA icke lyfta oss själva genom att draga i våra skosnören, förklarade president Halbert inför ett nyligen hållet möte av United Farmers of Ontario och fortsatte: Militarismen har slagits till marken i Europa. Framtidens strid skall kämpas med valsedlar, icke med vapen.

Det blir icke en strid mellan nationer och raser, utan en strid mot plutokratien, som finansiellt äger landet och politiskt kontrollerar det och icke till det allmänna bästa. De kontrollera marknaderna, där de köpa sina råvaror, och marknaden, där de sälja sina produkter. Folket producerar, och måste köpa för sitt behov från korporationer och små grupper av män, vilka äro direktörer i våra banker och järnvägar och ägare av våra industrier.

Och vi tala om demokrati och frihet. Ämna ni, som äro födda i Canada, och ni, som kommit hit från andra länder, och som hjälpt till att av vildmarken och skogarna skapa ett åkerbruksland, och även ni, som kämpat i skyttegravarna, ämna ni få något att säga i denna rekonstruktionsperiod, eller ämna ni låta detta land bli ett land för lantbor, som exploateras och regeras av kommersiella och finansiella baroner?

Men allt förändras hastigt, och vi måste ha öppen blick för dagens kriser. Någonting liknande har aldrig förut inträffat i världshistorien. Vi stå vid en korsväg. En väg leder till demokrati, säkerhet och fred. Den andra leder till absolut ruin.

I SVERIGE har man sett tidens tecken och förstått dem. I en handvändning ha de maktägande inför den hotande bolsjevikfaran börjat göra Sverige till ett demokratiskt land, ett land där alla, oberoende av kön och ekonomisk ställning, ha lika mycket att säga. Det är ganska säkert att det gungat betydligt därhemma, revolutionstanken har varit ganska allmän och bolsjevikbacillen har spritt sig i kapp med den spanska sjukan.

Enligt ett anförande av justitieminister Lövgren i mitten av november hade den svenska regeringen ursprungligen icke för avsikt att till den urtima riksdagen framlägga några rösträttspropositioner. Jäsningen i landet blev dock för stark, och regeringen, i vilken sitta även fyra socialdemokrater, insåg, att tiden för tomma löften och deklamationer nu var förbi. Här måste man i handling visa, att man ville något, om icke tålamodet hos de stora massorna skulle spännas till det olidligt höga och brista. Regeringen beslöt därför att för urtima riksdagen framlägga proposition om lika kommunal rösträtt, vilken proposition, såsom i förra numret av S. C. T. omtalades, ganska lekande och lätt passerade riksdagen och blev lag. Regeringen hade säkerligen även önskat till den urtima riksdagen framlägga prorposition om ändringar i den politiska rösträtten, men som detta förbjudes i den svenska grundlagen, måste den nöja sig med att till nästa lagtima riksdag utlova en proposition om att skattestrecket upphäves, fattigvårdsstrecket inskränkes samt att kvinnor erhålla rösträtt efter samma grunder som män. Grundlagsändringar komma därjämte att föreslås i syfte bl. a. att bereda riksdagen medbestämmanderätt över krig och fred samt verksam kontroll över utrikespolitiken.

För de reaktionära synes väl detta vara mycket på en gång. För den, som vill se tidens tecken, kan det lugnt sägas, att det är ett minimum för att tillfredsställa folkets krav. I ett land som Sverige, där arbetar- och soldatråd redan börjat bildas, och där den bolsjevikiska propagandan får bedrivas i det fria, tål det vid att taga snabba och stora steg fram mot det tusenåriga riket!

Arbetarkommuner och andra stora sammanslutningar ha även yrkat på att referendum hålles om att Sverige skall bli republik. Även detta krav torde inom en snar framtid bliva så tryckande, att de styrande måste lyssna till det. Vi vilja förutspå, att den dagen icke är långt borta, då ett dylikt referendum kommer att hållas. Om dess utgång behöver man icke tveka. Sveriges folk inser säkerligen, att den ärftliga kungamakten icke anstår ett demokratiskt folk, hur hygglig och förträfflig än kungen må vara. Vi instämma med dr Erik Hedén, som nyligen angående Karl XII sade, att han icke hade något emot Karl XII. Denne kunde icke rå för, att han blev kung. Endast folket kunde man klandra, som icke avsatte honom!

MÅLA UTAN OLJA

Märklig upptäckt som nedskär kostnaden för färg sjuttiofem procent

Ett fritt försökspaket sändes till en och var, som skriver

A. L. Rice, en framstående fabrikant i Adams, N. Y., har upptäckt en process att göra ett nytt slags färg utan att använda olja. Han kallar det "Powdrpaint". Det kommer i form av ett torrt pulver, och allt som krävas är kallt vatten att göra en färg, som är väderfast, eldfast, sanitär och varaktig för målning utomhus och inomhus. Det är cementprincipen tillämpad på färg. Det fastnar på alla ytor, trä, sten eller tegel, sprider sig och ser ut som oljefärg och kostar ungefär en fjärdedel så mycket.

Skriv till mr. A. L. Rice, Manufacturer 187 North Street, Adams, N. Y., och han skall sända er ett fritt försökspaket, även färgkort och fullständig upplysning, som visar eder, hur ni kan spara många dollars. Skriv idag.

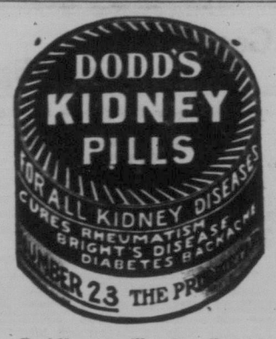

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

HUGGET OCH STICKET

DE PERSONER, som mot sina landsmän utslunga anklagelsen "pro-german", äro mestadels av sådant slag, att det gamla ordet om patriotismen som skurkens sista tillflykt rinner en i minnet, när man tänker på dem.

•

Vi ha haft många lysande patrioter här i landet. Låt oss endast nämna Sir Clifford Sifton och baron Flavelle. De ha även fått betalt för sin patriotism!

BLIR NI DÖV MED HUVUDLJUD? FÖRSÖK DETTA

Om ni får svårt att höra och fruktar katarrartad dövhet, eller om ni har starka och sjungande ljud i öronen, gå till en apotekare och skaffa 1 uns av Parmint (dubbelstyrka), och lägg till det en kvarts pint varmt vatten och en smula strösocker. Tag en matsked fyra gånger om dagen.

Detta botar ofta genast de tryckande huvudljuden. Tillstoppade näsborrar öppnas, andningen blir lätt och slemmet droppar icke längre ned i strupen. Det är lätt att bereda, kostar litet och är behagligt att taga. Var och en som hotas av katarrartad dövhet eller har huvudljud borde försöka detta.

Det har sagts, att soldaterna i allmänhet komma tillbaka klokare från fronten än de gingo. Det är troligen så. De veta nog nu, var de ha att söka sin verklige fiende!

•

Vi se oss nödsakade att ingripa och göra slut på den polemik, som nu förekommer mellan mr Axel J. Carlson och hans antagonister. För att emellertid göra alla rättvisa, skola vi hålla våra spalter öppna för denna fråga till den 20 januari. Insändare i detta ämne, som inkomma till redaktionen efter den 20 januari, publiceras icke.

N. F. B.

THORILD WULFF

(Forts. från sid. 1)

ut hade den alltid bränt mig. Själva den gamla förfallna fästningen uppe på bergknallen, som en fransk ingenjör en gång i tiden hade byggt så bra åt Tippo Sultan, att samme Tippo lät avliva honom efter fullgjort arbete för att ej lämna honom i stånd att bygga dess motstycke åt Tippos fiender, såg ut på helt annat sätt än förut.

Jo, det var en hel del saker, som Wulff kunde göra för mig. Kriget hade varit slut för åtskilliga månader, men ändock gingo krigsfångarne alltjämt kvar i Indien. Tre från vårt fängläger, undertecknad, en dansk och en boer, som skulle hämta sin hustru i Holland, där han varit vis nog att sätta henne i förvar, hade visserligen en gång varit så smått på hemvägen. Vi skulle följa med ett truppskepp till England. På vägen till Bombay råkade vi emellertid vid en station, där vi väntade på tågombyte, få sergeanten, som eskorterade oss, berusad med den påföljd, att vi anlände till Bombay just i tid att se vår transport lämna hamnen. Sedan dess hade ytterligare en månad gått. När därför Wulff lyckades få plats åt mig på en liten norsk ångare, mottogs anbudet med tacksamhet.

Innan min avsegling och Wulffs vidare exkusioner i Indien beslöto vi helt naturligt att tillbringa några dagar tillsammans i Bombay. När därför mitt tåg rullade in på Victoria Terminus i Bombay, var Wulff mig tillmötes. Han hade ingenting förändrats på de sista fem åren. Samma slanka spänstighet, samma höga något tillbakalutande panna, samma spanande hjortöga. Frenologister och andra, som gjort till sin uppgift att studera människotyper, påstå att varje människa har sitt motstycke inom djurvärlden, d. v. s. hennes typ påminner om något visst slags djur. Om detta är så, och i många fall har satsen onekligen sin riktighet, så voro Wulffs vederlikar inom djurvärlden att söka i hjortsläktet. Hela hans väsen påminde om en hjort på utkik. Djärvt spanande var typen. Den noblaste och mest passande för vetenskapsmannen.

Sedan Wulff installerat mig på sitt hotell, och vi intagit vår "taffl" tillsammans, beslöto vi att prata bort den första kvällen på något passande Café. Wulff, som redan var ganska väl orienterad i staden, hade ingen svårighet att rekommendera ett mycket tilldragande sådant. På vägen dit fängslades min uppmärksamhet av en storstilad parlamentsliknande byggnad, som tillbakadraget och förnämt från sitt upphöjda läge imponerade på gatulivet nedanför. "Det är det brittiska sjömanshemmet", sade Wulff. "Det ser något ödsligt och övergivet ut", anmärkte jag. "Tacka för de", inföll Wulff, "här ha de nu uppfört ett sjömanshem, som åtminstone efter europeiska beräkningar måste gå löst på millioner, och så fort de få det färdigt, spänna de hela sitt geni på att göra det så motbjudande som möjligt för sjömansnaturen. De fylla det med biblar och präster, och följden blir naturligtvis, att ingen sjöman går när det. Om de åtminstone hade reserverat hälften till rent världsliga förströelselokaler med ett café chantant och nätta trevliga uppasserskor under god ordning och överinseende, så hade de gjort sjömännen en verklig tjänst. När en sjöman kommer i land, står hans håg efter vin, kvinnor och sång, inte efter biblar och präster, och de som förstå att tillfredsställa hans åtrå på sådant sätt, att han inte slår över i utsvävningar och icke blir plundrad på sina surt förtjänade pengar, göra honom en långt större tjänst än alla biblar och präster i kristenheten kunna göra. Hemmet är visst inte för stort för alla de många sjömän som besöka Bombay. De äro tusenden. Men de gå aldrig när sjömanshemmet; de hålla nu till i stadens sämre kvarter, medan gudsnådiga charlataner hava förskansat sig i deras hem."

Vi voro snart framme vid vårt café. Det låg i de europeiska kvarteren, men dess inre företedde en mycket kosmopolitisk anblick av fängslande intresse. Bombay kan med fog kallas österns metropol. Alla världens folk, framför allt österns, äro där talrikt representerade. Vårt café hade den kvällen fått sin andel av denna brokiga representation. Nästan alla folkslag voro där tillfinnandes. Var och en njöt på sitt vis, liksom en var talade med sin tunga. Det hela påminde mest om Babel. Europeerna groggade eller absintade, turkarne drucko sitt svarta kaffe och rökte sina vattenpipor, kineserna drucko sitt té, andra drucko vatten och rökte cigarretter. Österns okristna folk njöto mildast. Stämningen var lugn och sansad. Wulff och jag talade mest om Lund; utom då någon särskilt intressant typ ådrog sig vår uppmärksamhet. "Jag kan inte se min vän från Landskrona här i kväll", avbröt Wulff. "Vem han är? Ja, jag vet knappt riktigt, men jag skall tala om för dig, hur vi blevo bekanta. För några kvällar sedan var jag här inne på samma lokal. Jag hade ensam en plats borta vid den där väggen. Ungefär mitt i lokalen hade jag lagt märke till en typ, som såg långt ifrån österländsk ut. Han senterade tydligen sin grogg och sin Trichinopolis med det största välbehag. Plötsligen sken hans anlete, liksom då någon helt plötsligt har funnit en ljus idé eller löst ett svårartat problem. Mannen reste sig bredbent och yttrade på den mest oförfalskade skånska 'r': harr nuuna landskronapågar? Sorlet tystnade plötsligt. Österns mystik iaktog med oförställt intresse den skånska realismen. Jag trodde knappast mina öron, men sedan jag hämtat mig upplyste jag honom på samma fräjdade tungomål 'Naj, men har e' gu en lungapåg'. Det ena bordet blev tomt, två togo plats vid det andra och nya groggar beställdes."

Wulff var den bästa ciceron. Hans skarpa iakttagelseförmåga och intelligens, hans rediga omdöme, hans goda kamratanda, gjorde våra strövtåg i Bombay till verkliga studieresor men med tidsfördrivets sorglöshet. Wulff var nämligen icke blott iakttagaren och vetenskapsmannen, han var också i lika hög grad studentkamraten. Under min vistelse i staden frånsade han sig allt annat umgänge. För mången skulle detta känts som en uppoffring. Försedd med ett rekommendationsbrev från Sven Hedin hade Wulff tillträde till alla engelska kretsar i Indien. Det är nämligen så, att på den tiden, innan man visste om han skulle bliva tysk- eller engelskvänlig i det kommande världskriget, Hedin var en "persona grata" hos den engelska byråkratien från vicekungen ner. Genom sina epokgörande resor i Tibet hade han gjort engelska expansionssträvanden norr om Himalayabergen ovärderliga tjänster. Det var Hedins kartläggningar av Centralasien, som möjliggjorde Younghusbands rövartåg till Llassa. Wulff hade därför en stående inbjudan till den engelske guvernörens i Bombay residens. Hans flärdfria och omedelbara natur föredrog emellertid den utblottade boerveteranen framför de monoklade snobbarna i det engelska guvernörspalatset.

Våra dagar i Bombay conformerade noga med den romerska maximen "utile cum dulce" (det nyttiga med det nöjsamma). En dag i kvällningen tog Wulff mig till en av hinduernas begravnings- eller rättare likbränningsplatser i staden. Brahmanismen bränner nämligen sina döda. Det var egentligen förbjuden mark för de "otrogne", men med äkta engelsk virtuositet hade Wulff redan funnit ut icke blott guldets utan också silvrets och kopparens magiska inflytande på det österländska sinnet. "Ingen stadsmur är så hög, att icke en med guld lastad åsna kan överstiga densamma", sade Filip av Macedonien. Enligt samma vishetslag kommer en rupee (32 cents), placerad i en Brahmins vänstra hand, hans högra att vrida om nyckeln i låset, som utestänger den nyfikne västerlänningen från de buddistiska mysterierna innanför. Den lokal, i vilken vi inträdde påminde ganska mycket om en circus; en randad arena i mitten med några bänkar runt omkring. Fem eller sex likbränningar ägde rum den kvällen. Det gick egentligen mycket enkelt till: ett följe kom in med ett lik, svept i en duk, fyra järnpålar sattes ner i jorden, några större trästycken lades på marken mellan dessa, därpå liket, så åter några trästycken och så ströks en tändsticka — antagligen gjord i Jönköping — varpå likföljet drog sig tillbaka till bänkarna tills bålet var nerbrunnet. "Fan så konstigt själsliv de där människorna måtte ha", tyckte boerveteranen. "Ja e' de' inte? Där sitta de nu, medan en av deras anhöriga acclimatiseras för Lucifers domäner helt obekymrat och röka cigarretter och prata politik eller, vilket är detsamma, illa baktala

(Forts. å sid. 5)

The Royal Bank of Canada

Auktoriserat kapital $50,000,000. Inbetalt kapital $14,000,000
Reservfond $15,500,000.

President - - - - - - Sir Herbert S. Holt
Vice President and Managing Director - - - E. L. Pease
General Manager - - - - - - C. E. Neill

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Penningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga avgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksavdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

WINNIPEG (West End) BRANCHES
Cor. William and Sherbrook ..... T. E. THORSTEINSON, Manager
Cor. Sargent and Beverley ..... F. THORDARSON, Manager
Cor. Portage and Sherbrook ..... R. L. PATERSON, Manager

$15 PER ACRE LAND

NÄRA WINNIPEG

VIKTIG UNDERRÄTTELSE FÖR FARMARE

Med en önskan om ökad produktion av alla slags säd- och trädgårdsalster, har provinsregeringen anhållit, att alla ägare till vilt land skola disponera detsamma till verkliga settlare (icke spekulatörer) till så lågt pris som möjligt, och bolaget här nedan har av patriotiska skäl beslutat att även med risk att förlora reducera sina priser med 25% (från $20 per acre till $15 per acre) för att få sälja snabbt direkt till farmare.

Det land, saken gäller, ligger i townshipen 14 och 15, range 8, East, av vilket det närmaste är endast nio mil från Beausejour, C. P. R., sju mil från Scantlebury vid C. N. R. och fem mil från Milner C. P. R. (Lac du Bonnetbanan). Skoldistrikten ha bildats och skolor uppförts. Det finnes fyra broar över Brokenhead, som leda till detta land, som är torrt och väl dränerat och färdigt för kultivering. Jämfört med liknande land i Saskatchewan och Alberta, där man säljer för $30, $40, $50 och $60 per acre, äro de billiga. Farmaren i Winnipegdistriktet, där dessa land finnas, drar fördel av alla fraktpriser och höga priser, som finnas i en stad med dess 200,000 invånare, vilket inget annat distrikt har fördel av.

Detta är ett verkligt gottköp, som står öppet endast till den 31 december. Det finnes 25,000 acres att välja från i dessa två township. Icke mindre än 160 acres skola säljas. Villkor $300 kontant på varje kvartssektion, resten på sju år i lika årliga avbetalningar. Ränta 7 procent. Klara Government Titles givas.

The Eastern Manitoba Land Corpn.
PER
The Standard Trusts Company
346 MAIN STREET, WINNIPEG

Hello Kiddies!

Want to earn your own living, do you?

THEN READ THIS:

Alla barn vilja förtjäna pengar för att därmed skaffa sig de för alla barn nödvändiga sakerna såsom skridskor, kälkar, en bicycle för sommaren, kanske en med motor på, eller något annat. Alla flickor vill till våren ha litet extra i klädningsväg och när sommaren kommer veta sig pappa och mamma ingen utväg hur att kunna skaffa allt det som skall vara för flickorna. Då är det bra att ha en sparad slant, en ärligt förtjänad penning i behåll. **Men hur skall detta gå till?** Det får Ni icke veta nu, men om Ni skriver till oss skall vi tala om det för Er. Vi tala om det för alla svenska barn som skriva till oss, endera på engelska eller svenska. Men kom ihåg att det är icke fråga om huru att förtjäna några cents på en vecka, **utan det gäller många dollars om dagen,** för den som är duktig. Det kostar Eder ingenting att få veta hemligheten och ingenting kostar det Er att starta företaget.

Skriv idag! Och skynda Er så Ni blir först! Vem som helst kan förtjäna $5.00 på en dag.

ADRESSERA:

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

325 Logan Avenue. Winnipeg, Manitoba.